

Millioner Kr. vil faa et Underskud paa 50—75 Millioner Kr.

Det er imidlertid ikke det eneste Omraade, der svigter, Statsskatterne svigter ligeledes — i høj Grad. Ogsaa her maa det forbavse, at man paa den Tid, da Tillægsbevillingsloven var til tredie Behandling, paa en Tid, da dog Regnskaberne fra en Mængde Selskaber forelaa, stod fuldkommen uforstaaende med Hensyn til, at der vilde komme en kolossal Nedgang i Skatteevnen for Selskaberne. Den højtærede Finansminister har sagt, at man ved Tillægsbevillingslovens tredie Behandling havde forudset, at Nedgangen vilde blive en væsentlig Del af de 100 Mill. Kr., som den har vist sig at beløbe sig til. Jeg vil i Lighed med, hvad der er sket fra anden Side, spørge, hvornaar den højtærede Finansminister har bragt denne Antagelse til Tingets Kundskab? Jeg har ikke haft Evne til at se, hvornaar det er sket, men den højtærede Finansminister maa vel kunne sige det. Jeg har kun bemærket, at Ministeren har regnet med en Afgang paa 40 Mill. Kr. foranlediget ved, at man ved Beregningen af Skatteindtægten for indeværende Finansaar maa fradrage det Beløb, som betales i Skat for det foregaaende Aar; men udover dette er det ikke mig bekendt, at man har taget noget som helst Hensyn til Nedgangen. Jeg ved, at jeg selv ved Tillægsbevillingslovens tredie Behandling fremhævede enkelte Eksempler, som klart viste, at man maatte regne med en kolossal Nedgang, idet f. Eks. et Dampskibsselskab, som Aaret før maatte regne med 8 Mill. Kr. i Statsskat, for indeværende Aar kun vil komme til at betale ca. 1 Mill. Kr. Jeg vil altsaa mene, at den højtærede Finansminister ikke har regnet med Hovedparten af de 100 Mill. Kr., som Nedgangen andrager. Tilbage er endnu Spørgsmaalet om, hvad den almindelige Indtægts- og Formueskat vil give. Dette er det meget vanskeligt at skønne over, naar man ikke har noget Materiale at dømme efter. Men jeg skulde tro, at den højtærede Finansminister nu maa have saa meget Materiale, at han kan skønne over dette særlig med Hensyn til Balancen saa uhyre vigtige Punkt. Desværre nævnte den højtærede Minister intet som helst derom; jeg skal herved henstille, at Ministeren giver Tinget visse Oplysninger i saa Henseende, idet jeg ikke kan tænke mig andet end, at saadanne Oplysninger i høj Grad maa have Interesse for Tinget, og at der maa have et Materiale, der til en vis Grad kan klarlægge dette Forhold. I hvilket Omfang man saa maa regne med Afgang paa Grund

af de meget vanskelige Tider, vi lever i, vil selvfølgelig blive noget af en Skønssag; at man maa regne med en Del Afgang, derom nærer jeg ingen Tvivl. Jeg haaber altsaa, man tør vente, naar Finansministeren faar Ordet, at faa Udtalelser om, hvorledes Forholdet sandsynligvis vil ligge med Hensyn til, hvad Indtægts- og Formueskatten vil give.

Den højtærede Finansminister antager, at de ekstraordinære Udgifter vil kunne betales af det Overskud, man har regnet med. Finansministeren bruger et meget forsigtigt Udtryk, idet han siger „antager“. Jeg kan maaske have Lov til deri at se et Vidnesbyrd om, at Ministeren langt fra føler sig sikker paa, at det passer; men selv om det altsaa gaar saa godt — man kan af Finansministerens Ord ikke komme til andet Resultat, end at han tvivler derpaa — vil man alligevel ikke naa til at faa Regnskabet til at balancere. Efter min Overbevisning maa man nemlig for Statsvirksomhedernes Vedkommende regne med en Nedgang af 50—75 Mill. Kr. sammenlignet med det Tal, man havde opstillet paa Finansloven, og for Selskabsbeskatningens Vedkommende med en Afgang paa 50—60 Mill. Kr. Alene gennem de to Tal kommer vi op paa 110 Millioners Underbalance. Personligt skulde jeg tro, at ogsaa de andre Indtægtsskatter vil svigte en hel Del.

Indtil videre er det altsaa min — ikke glade Forhaabning naturligvis, men min Tro, at man maa regne med en Underbalance for dette Aar paa mellem 100 og 200 Mill. Kr. Og jeg kan ikke se rettere end, at Sandsynligheden taler for, at vi kommer nærmere de 200 end de 100 Millioner, for jeg tror ikke rigtig paa, at Erhvervsforholdene skulde forandre sig saa voldsomt i Løbet af de 5 Maaneder, vi har tilbage af Finansaaret, at det skulde kunne faa en væsentlig Indflydelse, f. Eks. paa Statsvirksomhederne.

Vi er nu blevet færdig med indeværende Finansaar, for saa vidt jeg har noget at sige om det. Vi har haft et Finansaar, hvor Ministeren ventede Balance, og som har givet, bortset fra § 26, altsaa Driften, en Underbalance paa 50 Millioner; og det dækker fornuftigvis ikke saa nær det virkelige Underskud, idet man vel kan opføre Udgifterne paa § 26 som en Forøgelse af Formuen, men enhver vil vide, at den Formue, man paa den Maade skaber, i de allerfleste Tilfælde slet ingen Indkomst giver, i hvert Fald ikke i Øjeblikket. Dette gælder, for saa vidt det drejer sig om at sætte Midler i Jernbaner, og selvfølgelig gælder